

Helt 81 ára føðingardag undir sólini í Spania

– Eg fór í skúla sum sjeý ára gamal í 1942, og tá vóru vit eini 25 skúlabørn í Hesti. Minkingin í fólkatalinum var byrjað, áðrenn skúlin læt aftur, men eg haldi, at tað fór at ganga skjótari niður á bakka við fólkatalinum, tá hvørki skúli ella handil vóru eftir í bygdini, sigur Ansgar Lenvig, sum Vikublaðið hevur skift orð við

Vilmund Jacobsen

Ansgar Lenvig, sum hin 13. februar í ár fylti 81 ár, er føddur og uppvaksin í Hesti, og her hevur hann altíð búð, tó at hann í sínum arbeidslívi hevur fingist við nógv ymiskt – alt frá útróðri í Grønlandi, báta- og húsasmíði, ymiskari fiskiveiði umborð á fóroyskum og útlenskum

skipum til alivirksemi fyri Fiskaaling í fleiri ár.

Mamma Ansgar kallaðist Súsanna og var úr Nólsoy og pápin, Hans Frederik, var úr Hesti.

Í Hesti eigur Ansgar Lenvig eina mørk í jørð, sum gevur eini 20 lomb, og haraftrat hevur hann nakrar veðrar á einari trøð. Hann hevur fingist við jørð alt sitt lív, tá høvi

hevur verið til tess.

– Nú eg eri komin væl inn í pensjónsaldurin, havi eg nóg mikið at takast við. Eg havi seyðin, og mær dámar framvegis væl at vera á floti, tá teir góðu summardagarnir eru. Eg havi ein Starlet glastrevjabát, sum er 27 føtur, og mær dámar væl at seta onkra kalvalínu. Tveir av synum okkara dáma eisini væl at vera á floti, tá teir vitja í Hesti, og líkindi eru at loysa bátin, sigur hann.

Nógv tóm hús

Sambært Landsfólkavirgitalinum búðu 17 fólk í Hesti við árslok 2015, og tað er eitt fólk minni enn við árslok árið fyri.

Fólkatalið í Hesti er nógv minkað, síðan Ansgar var barn og vaks til mans. Hóast 17 fólk eru skrásett at búgva í Hesti, eru neyvan øll hesi í bygdini eitt vanligt gerandiskvøld. Talið av fastbúgvandi liggur heldur um eini 12 og kanska í mesta lagi eini 15 fólk.

– Her standa nógv tóm hús, men hiti er í flestu – fyri ikki at siga í øllum – húsum í bygdini. Okkurt vikuskifti leitar onkur, sum hevur ættarbond her, út aftur í oynna, men sum heild er meira fólk í bygdini í summartíðini, um høgtíðirnar, og tá fjøllini verða gingin, serliga um heystarnar.

Ansgar Lenvig sigur, at gjøgnum mong ár hevur verið skipað fyri nýggjárveitslu, og tað er bygdafelagið – Randarsól – ið stendur aftan fyri tiltakið, sum altíð savnar nógv fólk í bygdini.

– Her vitja fleiri fólk til nýggjárveitsluna enn um jólini, og á seinastu veitslu vóru aftur eini 60-70 fólk á veitsluni.

Hann vísir á, at í sínari tíð hevði Hestur eitt virkið bygðafelag, men so hvørt, sum fólk fluttu úr bygdini, skúlin læt aftur, og fólkatálið minkaði, hevur felagið serliga hildið fast um nýggjárveitsluna.

– Líkt er til, at fólk í Hesti og fólk við tilknýti til bygdina vilja varðveita nýggjárveitsluna, og í dag er eisini so lætt við mati, sum saktans kann pakkast og flytast úr høvuðsstaðnum og út í oynna til eina slíka veitslu.

Ansgar Lenvig og konan, sum var ættað úr Gøtu og doyði fyri hálvum øðrum ári síðan, eiga fimm børn, og tá hesi vuku upp í sjeytiárunum, vóru eini 16-17 børn í teirra aldri í Hesti.

– Eg fór í skúla sum sjeý ára gamal í 1942, og tá vóru vit eini 25 skúlabørn í Hesti. Taki eg ikki feil, búðu út við 70 fólk í bygdini so seint sum í áttatiárunum. Minkingin í fólkatalinum var byrjað, áðrenn skúlin læt aftur, og hann hevði sjálvsagt framvegis verið opin, um næmingagrundarlag hevði verið. Men, eg haldi, at tað fór at ganga skjótari niður á bakka við fólkatalinum, tá hvørki skúli ella handil vóru eftir í bygdini.

Handil og fiskakjallari

Ansgar Lenvig sigur, at í hansara uppvækstri og nógv ár eftir, at

hann var komin til mans, var bæði fiskakjallari og handil í Hesti.

– Menn róðu út, og í fiskakjallaranum skóru tey flak og flaktu fisk til saltingar. Tað var Jóhannes Juul Niclasen, sáli, sum í sínari tíð tók yvir efti pápa sín, Hans Jacob, sála, ið rak hetta virksemin í Hesti.

Hann vísir á, at fiskaarbeiði í Hesti hevur sína søgu.

– Hans Jacob, sum eg haldi hevði ættarbond Úti á Bø í Kirkjubø, var fyrst húskallur í Kirkjubø og seinni í Hesti. Minnst eg rætt, var kona hansara ættað úr Sumba. Hann fekk eitt grundstykki at byggja sær hús á í Hesti, og hann var ein rættiliga arbeidssamur maður. Hans Jacob arbeidði seg upp í Hesti, her hann bæði hevði fiskakjallara og handil, sum saman við tí útróðri, ið var, gav arbeiði til nógvar hendur. Í sínari tíð keypti Hans Jacob eisini fisk frá sluppunum, ið varð turkaður sum klippfiskur. Tað var hetta virksemin, sum sonur hansara, Jóhannes Juul Niclasen, tók yvir og førði víðari.

Ansgar Lenvig vísir á, at fiskakjallara vóru í fleiri bygdum kring landið, eisini í teimum smærru bygdunum, og hetta gjørdi tað møguligt hjá monnum at rógva út og sleppa av við fiskin, eins og fólk í bygdunum høvdu væl at gera, tá útróður var.

– Í dag er lítill útróður úr Hesti. Ein maður rør tó út, tá líkindi eru, og tað er Súni Lyngvej. Hann hevur í fleiri ár livað av útróðri burturav.

Tá Ansgar Lenvig fylti 81 ár 13. februar í ár helt hann føðingardagin saman við nøkrum vinmonnum í Spania